

ter det jo heller ikke at ville paastaa, at de nye Togs Gjennemførelse fra Kjøbenhavn til Korsør ikke have Noget med denne Overenskomst at gjøre; thi det har det aldeles utvivlsomt. Her staar i Betænkningen, at den tydske Administration anser det for „paa-trængende ønskeligt snarest muligt at befordre de med det tydske Postdampskib til Korsør ankommande Rejsende med Stog fra Korsør til Kjøbenhavn“, samt saa hurtig som muligt at afgjøre Toldrevisionen, for at de kunne konkurrere med de danske Skibe. Derpaa erklærede vi os villige til at gjøre det og stillede den nye Stogsforbindelse Kjøbenhavn — Korsør i Udsigt i Forbindelse med Dampskibene, alt sammen for at imødekomme Tydskland. Er der Noget, som tydelig og klart viser, at Administrationen har sat disse Stog i Gang for at imødekomme Tydskernes Fordringer, saa at de kunne konkurrere med vore Skibe her, er det dette. Det bestrides heller ikke (Indenrigsministeren: Jo bestemt!) Der staar jo her i Betænkningen, at de danske Repræsentanter erklærede sig villige til at gjøre det og stillede en ny Stogsforbindelse i Udsigt, og denne ny Stogsforbindelse er nu sat i Gang og bestaar af et Stog og et Persontog. Jeg kan ikke se rettere, end at disse Ting staa i den inderligste Forbindelse. — Saa er der fremdeles Stoget fra Randers til Frederikshavn, som heller ikke kan bestrides ligeledes at være sat i Gang paa Grund af den Forbindelse, som den høitærede Minister mener at kunne se bort fra. Det kan jeg ikke se bort fra, det nævnes ligeledes som en Indrømmelse, der er gjort. Og saa kommer desuden den Indrømmelse, der er gjort med Hensyn til Dampskibsfartens Konkurrence med vore egne Skibe og alle de Konsekvenser, der følge deraf — thi det vil dog vist Ingen nægte, at denne Omlægning af Togene i en meget væsentlig Grad har nødvendiggjort andre Tog — og overhovedet det System, som nu er sat i Gang, og den Maade, hvorpaa det er udformet, og navnlig ogsaa det store Personale. Jeg tror, man gjør bedre i rent ud at indrømme, hvorledes det forholder sig. Jeg forstaar ikke, hvorfor Administrationen ikke ganske rolig kan erkjende, at det var saaledes. Men naar man saa endelig kommer til Fordelene, bliver det meget, meget værre. Hvad er det for Fordele, vi opnaa? Det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) siger, at 46 Minuter kan betyde overordentlig meget, thi bag ved dem ligger der 11 Timers Ophold mindre i Hamborg. Ja, det kan der, men det gjør der ikke. De 11 Timers Ophold i Hamborg er en gammel Historie, det er længe siden, det blev affkaffet, allerede længe før de nye Kjøreplaners Indførelse. Naar man nu kommer igennem Hamborg, behøver man ikke at opholde sig der længere end 20 Minuter, høist en halv Time. Men hvad ligger der bagved disse 46 Minuter, det er Spørgsmaalet? Selve Betænkningen er meget knap, naar man vil vide, hvad der ligger bagved. Der staar i Betænkningen: „Det lykkes ved disse Forhandlinger at opnaa en for hele Danmark saa tilfredsstillende Ordning af Hoved-, Person- og Posttogene, som overhovedet muligt“ — ja, det er ganske relativt, hvad der er muligt for vor Administration, det kan være det er meget lidt. — „idet disse Tog ikke alene i Hamborg slutte sig til alle de vigtigere kontinentale Tog“ — ja, det gjorde de i Forveien (Indenrigsministeren: Nei!). So, saamænd gjorde de det. — „men ogsaa tilvejebringe fortrinlige indre Forbindelser mellem de forskjellige Landsdele.“ Der have vi det, som Ministeren altid kommer tilbage til, nemlig de fortrinlige Forbindelser, det skal jeg senere komme tilbage til. Men nu komme vi til Forbindelsen med Hamborg. Naar man saa ser i Protokollen, kommer det frem, hvad der er opnaaet. Det er, at den tydske Jernbanebestyrelse gaar ind paa eller stiller i Udsigt at føre Togene fra Berlin til Altona og omvendt saameget hurtigere, at man kan komme den Vej to Timer og tredive Minuter hurtigere, end man nu kan. Man kan altsaa afgaa senere fra Berlin og komme tidligere til Kjøbenhavn, end man før kunde. Det er det, der er opnaaet, og deraf følger igjen en hurtigere Forbindelse med Breslau. Det, som vi altsaa have opnaaet ved alle disse Stog, og alle disse Indrømmelser og for disse 1,146,000 Kroner, 300 Embedsmænd mere plus nogle Tillægsembedsmænd, er, at vi kunne over Altona komme to Timer hurtigere til Berlin og Breslau; men hvem rejser denne Vej over Altona? Det er ganske mærkeligt, at vi i al den Tid, hvor der in-